

౧

“భోజనకాలే నీతారామ స్మరణ గోవిందా గోవింద”:-

రామయ్యగారు సప్తాహం మొదలు పెట్టివారు. సప్తాహమల్లా దోసయజ్ఞంగా మార్చారు. గడ్డం పెంచటానికి ప్రారంభించారు. యజ్ఞం అరు నిలలకు కానిముగియదు. బ్రాహ్మణులు పంతులు తీర్చి కూర్చున్నారు. వర్తకులు బియ్యం నెయ్యి బండలతో తోలున్నారు. వ్యవసాయదారులు గుమ్మడికాయలు తెచ్చి పోగువేస్తున్నారు. అగుట్టలు కొండం తెవవి. రామయ్యగారి పేరు వారి గడ్డంతోపాటు గ్రామం గ్రామం పోకిపోతున్నది. ఈసంగతి విన్న పూర్వీకాళ్లంతా రామయ్యగారికి మొక్కుబట్టు చెల్లిస్తున్నారు. ఊరంతా పండిరి వేదీసారు. ఇళ్లన్నీ గంగాళాలు చేశారు. రామయ్యగారి భార్య మెట్టోనున్న పసుపు కొమ్మ, మంగళనూత్రింలాని పసుపు లోహాన్ని వెల్లి, ఆశ్రయించినది. మంగళ నూత్రింతోపాటు చేతికి గాజులు చేయిస్తేనే గాని పీటమీద కూర్చోవని పంతం గట్టింది. వెంటనే రాముడి యనుగ్రహం గాజులుగా మారింది. బ్రాహ్మణులు భోజనం చేస్తున్నారు భోజనాలు అరిగేటట్టు గోవిందలు కొట్టు తున్నారు. ఇదిపందిట్లో వ్యవహారం.

ఇకపండిరి బయట యెట్లావుందో చూద్దాం. చెట్టుక్రింద వీరడు పంతులొని యున్నాడు. వాడి చుట్టూ వాడి పిల్లలు పెండ్లాము యేడుస్తున్నారు. లోపల గోవిందలేమి? బయట యేడ్చలేమి? లోపల సంతోషముతో పూర్ణపుండల నడ్డనలేమి? బయట దుడ్డు కట్టల నడ్డనలేమి? వీరడు మీదరెండు దుర్గురులు కనబడు చున్నవి. వాడు శుష్కించిన దేహముతో గద్దక స్వరముతో నిట్లు

ప్రసంగించెను. “నాగ నేను నాగలోకము వెళ్ళుచున్నాను. మెతుకుచూచి మాసమయినది. మానవ లోటిలో నొక్కడైనను మనకు పట్టెడన్నమా పెట్టువాడు కనుపడలేదు. నిపుమనకుటుంబమునకు పెద్దవు. నితల్లనితమ్ములను యెట్లు పెంచెదనో తెలియకున్నది. సంఘము నిన్ను చేరనివ్వదు. పులిస్తరాను కూడు తిందమన్న కుక్కలు చేరనియవు. ఇచ్చట గొప్ప సం తర్కణ జరుగునుగదా విస్తరానులు కొల్లగా దొరకునని యాశతో వచ్చితిని. కాని యీలోపుగా నేను మిమ్ములకు విడువవలసిన కాలము వచ్చినది. దేవునికి మన మేమి యపకారము చేసితిమి? పిల్లలను లోపలికి రాని తురుగాని మరణాతి మనను వారు లోనికి రాని వ్వరు. మీరు అన్నమని యేడ్చు పట్టలేక పండిరి వద్దకు వెళ్ళితిని - అన్నముకుబుగులు దెబ్బల వడ్డవజరిగె. ఇట్టి మృత్యు తుల్యమైన యీ దెబ్బ కొట్టిన యాతనికి కృతజ్ఞుడను. నాయూపిరి తీము దెబ్బ నన్ను కొట్టి మీకష్ట పరంపర చూడకుండు చేసె. ప్రేయసీ పిల్లలను చూచుకొనుము. నా సంఘ సోదరులకు విశాల హృదయమును భగవంతు డిచ్చుగాక. తనయా! నా తలపట్టు కొనుము”-

౨

నాగడు పసివాడైనను ధీమంతుడు ధైర్యశాలి. పెత్తన భారమువహించి కర్తవ్యమాలోచించుచుండెను. “నా తిండికి పిడికెడన్ను మివ్వలేక గోవిందలు కొట్టు నిసంఘము నిర్మూలము చేయుటెట్లు, భగవంతుడందరికి సమానుడుకాదా? లోపల రామయజ్ఞమేమి వెలుపల తిండిలేక నా తిండి చచ్చుచేమి? ఈ దేవునికి బుద్ధి లేదు. లోపల కేరీ గుమ్మడికాయలు గతుకుచు నా తిండి మొఱవినక ప్రాణములు తీసెను. మా దేవుడికి మతి పోయినది? యనియేమే మోయనుకొనుచుండ “నిజము కుమారా! నిజము. మీ దేవుడికి మతిలేదు. కానిమా

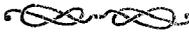
వేరు బెట్టి బహిష్కరింపుటచే తాము ప్రపంచమందంతట బహిష్కరింపబడినారు. నేనుతిరింప పూర్ణ సంకల్పముతో నారెండులక్షల యాస్తిని పంచములకు మనః పూర్వకముగా నిచ్చుచున్నాను. పాపపరిహారము పీఠన్నకు 50000 రూపాయల నిచ్చుచున్నాను. నా శిష్యులంతరం నేను మహాత్ముని పాదములు బట్టి దేశవేస జెనెదను. నేను తమశిష్యుల నిర్దయగా నున్నాను. దేవుడు తమను రక్షించుగాక" లాజరసు నిశ్చప్తితుడయ్యె. పదినిముసములకు లెప్పరిల్లి జూచునప్ప

టికివీరన్న క్రీస్తు మహానియుని రూపమున కన్పడి ప్రాంతపులు పాప పరిహారార్థము మహాత్ముని యధ్యక్షముక్రింద జైలుకు పంపించునాడు. త్యాగములలో ముక్తి కలదు. నీవు యుక్తి నొందవలయు. ధ్యేయ పదబడియే. అంతట లాజరసు పీఠమువందు మండి దిగి రామయ్యను కొగిలించుకొని యిట్లనియె. ఈరోజునుండి మనము సోదరులము. మహాత్ముని యనుచరులము. ఈ ప్రాణములు దేశవిముక్తికై యర్పించెద. మానవునికీభక్తియే ముక్తి'

గాంధీ మహాత్మునికి జై
(భాసుడు.)

-----:0:-----

కా దం బ రి

(గతసంచి కాను బంధము.)

బాణభట్టు కథారచన కుపకర్మి మించినను, భాషా గౌరవమును నష్ట మొనర్చి కథాభాగము నెచ్చటను ముందునకు దీసికొనిపోలేడు. రాజునకు ఛత్ర ధారినలె వెనుక వెనుకనే సంస్కృత భాష కాల డీకధ నుండునట్లు చేసెను. భాషయందలి రాజును ర్యాద యతిశయించు కొఱకు కథయొక్క ప్రయోజనము కూడ కొంతకలదు. కావుననే దాని యూశ్రయము గ్రహించ బడినది. లేకున్నచో దాని ముగము మోటుననే తేకుండిరి.

రాజునుకొన్నిసార్లు కలసియున్నాడు. అతని కీడులము భోగములను మనోవయము సున్నత్య నూనెను నున్నట్లు దివను పచ్చులట్లు చేడు. కథాభాగము యొక్క బహిర్యాగము యథో చితిముగ స్వల్పముచేయుకున్నమూలాభ్యాసముయొక్క పరినూణము సరిగ నుండజాలదు. మన

దృష్టి శక్తివలె నేకల్పనా శక్తియు నీమూ బద్ధమై యున్నది. దూరవస్తువు సమీప వస్తువువలె వాస్తవరూపమున వ్యక్తము కాజాలదు. ఈకారణము చేతనే కవులును శిల్పులును వేయంశమును తాము ప్రధాన రూపమున బ్రదర్శింప నెంతురో దానిని విశేష రూపముననన్నిటికిముందునంది శేషముల నటునిటు ననుమాన త్కేత్రములనుంచెదరు. కాని కాదంబరీ రచయిత ప్రధానా ప్రాణ సాంశములను వక్షపాతము లేకుండ సమాన రూపమున నుంచ నెంకల్పించి నట్లు తోచెడిది. ఇగతులన కథాభాగం చెట్టిత్పటి యొకటిం దుండగుచు నోమూల ప్రాణము వేరొకటివచ్చు చున్నదో యనునీచింత కవికి దాని ప్రోతలకుగాని లేదు. అప్పుడెవరి ధాం శమును ప్రార్థిగ విడిచిపెట్టు కొనుటమనీని లేదు. పీలనన నదియత్యంత సుందరమును శృతిమధురమునై యున్నది. కథాంశము